గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి C.V. భాస్కర్ రెడ్డి

రిట్ పిటిషన్ నెం.5791/2011

ఉత్తర్వు:

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 క్రింద ఉపశమనం కోసం కోరుతూ ఈ రిట్ పిటిషన్‌ను పిటిషనర్ దాఖలు చేశారు:

> "...CTA 56/2008 లో గౌరవనీయమైన కోఆపరేటివ్ ట్రిబ్యునల్ ఫైల్‌లోని రికార్డులను కోరుతూ, 30.09.2010 తేదీన ఉత్తరువు జారీ చేయడం చట్టవిరుద్ధం, చెల్లనిది, తప్పు మరియు సాక్ష్యాల సంభావ్యతలకు విరుద్ధంగా ఉంది మరియు పూర్వపు తీర్పులను మరియు మార్గదర్శకాలను మరియు సరైన ప్రక్రియను అనుసరించకుండా ఉత్తర్వును జారీ చేసింది, మరియు దానిని రద్దు చేయవలసిన అవసరం ఉంది, మరియు అభ్యంతరకరమైన ఉత్తర్వు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 21 మరియు A.P కోఆపరేటివ్ సొసైటీస్ చట్టం, 1964 నిబంధనలకు ఉల్లంఘించడమే కాకుండా సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించేది అని ప్రకటిస్తూ మరియు దానిని రద్దు చేయవలసిందిగా సెర్షియోరారీ రిట్ స్వభావంలో ఆదేశం లేదా ఉత్తర్వు లేదా రిట్ కోరుతున్నాము..."

రిట్ పిటిషన్‌ను పరిష్కరించడానికి అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

i) 2వ ప్రతివాది – విజయ కోఆపరేటివ్ అర్బన్ బ్యాంక్ (W) లిమిటెడ్, రోడ్ నెం.1, బంజారా హిల్స్, హైదరాబాద్ ను 30.03.1997న రిజిస్ట్రేషన్ నెం. TA 1421 తో 2037 మంది ప్రారంభ సభ్యత్వంతో మరియు రూ.20 లక్షల చెల్లించిన వాటా మూలధనంతో నమోదు చేయబడింది. మహిళల ఆర్థిక అవసరాలను తీర్చడానికి ప్రత్యేకంగా ఈ బ్యాంకును ఏర్పాటు చేశారు. అది 14.10.1997 నుండి పనిచేయడం ప్రారంభించింది. బ్యాంకింగ్ నియంత్రణ చట్టం, 1949 లోని సెక్షన్ 35 కింద బ్యాంకు పనితీరుకు సంబంధించి తనిఖీ చేస్తున్న సమయంలో, రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా (అర్బన్ బ్యాంక్స్ డిపార్ట్‌మెంట్), హైదరాబాద్, తీవ్రమైన ఆర్థిక అవకతవకలను గమనించింది మరియు బ్యాంక్ బలహీనమైన స్థితిని పూర్తిగా విస్మరించి, బ్యాంకును "A" గా గ్రేడింగ్ చేయడంలో చార్టర్డ్ అకౌంటెంట్ల (బ్యాంక్ చట్టబద్ధమైన ఆడిట్ నిర్వహించినవారు) వైపు తీవ్రమైన లోపాలను కూడా గమనించింది మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ కోఆపరేటివ్ సొసైటీస్ చట్టం, 1964 (సంక్షిప్తంగా "చట్టం") సెక్షన్ 51 కింద ప్రశ్నార్థక లావాదేవీలు, సెక్యూరిటీల బదలాయింపు, చట్టబద్ధమైన ఆడిట్‌లోని లోపాలు మరియు

చట్టంలోని వివిధ నిబంధనల ఉల్లంఘనలపై ప్రత్యేక విచారణ నిర్వహించాలని అభ్యర్థించింది, R.B.I. Lr.నెం.UPD. (H), నెం .705/15.36.01/2002-03, తేదీ 21-08-2002 ద్వారా వారి తనిఖీ నివేదికలో ఎత్తి చూపబడింది. దాని ప్రకారం, కోఆపరేటివ్ కమిషనర్ మరియు కోఆపరేటివ్ సొసైటీస్ రిజిస్ట్రార్, తేదీ29-08-2002న మెమో నెం.5551/2001/CB-1 ద్వారా బ్యాంకు వ్యవహారాలపై చట్టబద్ధమైన విచారణకు ఆదేశించాలని జాయింట్ రిజిస్ట్రార్ (J.R)/జిల్లా కోఆపరేటివ్ అధికారి (DCO)కి సూచించారు. ఆ తరువాత J.R/DCO హైదరాబాద్ (అర్బన్), తేదీ07-09-2002న RC.నెం.83/01-UBలో తన ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా బ్యాంకు వ్యవహారాలపై విచారణకు ఆదేశించారు. జిల్లా కోఆపరేటివ్ ఆడిట్ అధికారి, హైదరాబాద్ (అర్బన్) చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద విచారణ నిర్వహించడానికి అధికారం పొందారు. విచారణ అధికారి విచారణ నిర్వహించి, తన నివేదికను సమర్పించారు, మొత్తం డిపాజిట్ అయిన రూ.5,75,57,756-00కి బదులుగా రూ.3,62,21,041-00 మొత్తాన్ని కోఆపరేటివ్ అర్బన్ బ్యాంకులు మరియు ఉద్యోగుల కోఆపరేటివ్ పరపతి సంఘాలకు చెల్లించాల్సి ఉందని మరియు మిగిలిన మొత్తం రూ. 2,13,36,715/- వ్యక్తిగత డిపాజిటర్లకు వడ్డీ మరియు ఇతర బాధ్యతలతో పాటు చెల్లించాల్సి ఉందని: రూ. 1,14,31,136/- మొత్తాన్ని దివాలాలో ఉన్న మొదటి సిటీ కోఆపరేటివ్ అర్బన్ బ్యాంక్, జవహర్ కోఆపరేటివ్ బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేశారని, ఆ మొత్తాలను తిరిగి పొందడానికి చాలా తక్కువ అవకాశం ఉంది. విచారణ నివేదికలోని ఫలితాల ఆధారంగా, డివిజనల్ కోఆపరేటివ్ అధికారి, హైదరాబాద్ లోని గోల్కొండ డివిజన్, 23.03.2004న బ్యాంకు మాజీ ఛైర్‌పర్సన్ మరియు మాజీ బోర్డు డైరెక్టర్లకు కారణం చూపమని నోటీసు జారీ చేశారు. బ్యాంకు మాజీ చైర్ పర్సన్ కృష్ణ కుమారి, శ్రీమతి L .మిథిలి తమ వివరణలను సమర్పించారు, అయితే ఇతర మాజీ డైరెక్టర్లు షోకాజ్ నోటీసుకు తమ సమాధానాన్ని సమర్పించలేదు. మొదటి ప్రతివాది 07.06.2004 తేదీన పిటిషనర్‌పై రూ.5,83,06,592.00 చెల్లించాలని సర్‌ఛార్జ్ ఉత్తర్వు జారీ చేశారు. సదరు సర్‌ఛార్జ్ ఉత్తర్వుతో బాధపడిన పిటిషనర్, హైదరాబాద్‌లోని ఎ.పి. కోఆపరేటివ్ ట్రిబ్యునల్ ఫైల్‌పై CTA నం.121/2004 ద్వారా అప్పీళ్ళు దాఖలు చేశారు, ఆమెకు మౌఖిక మరియు దస్తావేజు పూర్వక సాక్ష్యాలను సమర్పించడానికి అవకాశం ఇవ్వలేదని మరియు సర్‌ఛార్జ్ ఉత్తర్వు సహజ న్యాయ సూత్రాలను పూర్తిగా ఉల్లంఘించిందని వాదించారు. ట్రిబ్యునల్ ముందు పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అంశం ఏమిటంటే, "07.06.2004 న సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వు ఏవైనా అక్రమాలు లేదా బలహీనతలతో బాధపడుతున్నదా మరియు కొట్టివేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుందా?". సదరు C.T.A లో పిటిషనర్ ద్వారా మౌఖిక లేదా దస్తావేజుకి సాక్ష్యాలు సమర్పించబడలేదు. ట్రిబ్యునల్ ముందు, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద విచారణ కోసం విచారణ అధికారి, రికార్డును పరిశీలించడానికి మరియు సాక్ష్యం చెప్పడానికి పిటిషనర్‌కు

సరైన అవకాశం ఇవ్వలేదని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. రికార్డులు మొదటి ప్రతివాది వద్ద ఉన్నాయని, రికార్డులను పరిశీలించడానికి పిటిషనర్ కు సరైన అవకాశం ఇవ్వలేదని, ఫలితంగా పిటిషనర్ రికార్డులను పరిశీలించి విచారణ అధికారి ముందు సాక్ష్యం చెప్పకుండా చేశారని ఆరోపించారు. ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద పిటిషనర్ కు 23.03.2004న జారీ చేసిన షోకాజ్ నోటీసులో ఆమె రూ.1,13,13,870/- మొత్తాన్ని బ్యాంకుకు చెల్లించాల్సి ఉందని, షోకాజ్ నోటీసు అందిన తేదీ నుంచి 10 రోజుల్లోగా వివరణ ఇవ్వాలని కోరారు. బ్యాంకు ఆధీనంలో ఉన్న రికార్డులను పరిశీలించనందున షోకాజ్ నోటీసుకు పారా వారీగా సమాధానం ఇవ్వలేనని పేర్కొంటూ పిటిషనర్ 19-05-2004న వివరణ ఇచ్చారు. పిటిషనర్ బ్యాంకు నిధులను దుర్వినియోగం చేశారని లేదా ఆమె వైపు నుంచి దుర్వినియోగం జరిగిందని మొత్తం ప్రొసీడింగ్స్ సూచించలేదని ట్రిబ్యునల్ ముందు వాదించారు. అంతేగాక, బ్యాంక్ దుర్వినియోగంలో భాగస్వాములైన బ్యాంకుకు చెందిన ఇతర డైరెక్టర్లకు ఎలాంటి నోటీసులు జారీ చేయలేదు. అందువల్ల, విచారణకు అవసరమైన పక్షాలను చేర్చకపోవడం కేసుకు వినాశకరం మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద ప్రారంభించిన విచారణ చర్యలు మరియు విచారణ నివేదికలో నమోదు చేయబడిన విషయాలు చట్టవిరుద్ధం మరియు వికృతమైనవి. పిటిషనర్ పై స్వతంత్ర విచారణ జరగనందున సర్ చార్జ్ ఉత్తర్వులు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను ఉల్లంఘించడమే కాకుండా సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించడమేనని వాదించింది. తన వాదనలకు మద్దతుగా, పిటిషనర్ ఈ క్రింది నిర్ణయాలపై ఆధారపడ్డారు:

i. S. రామదాస్ వర్సెస్ ది సబార్డినేట్ జడ్జి మరియు ఇతరులు [1992 (3) ALT 50]
ii. సమీతా రామ సుబ్బారావు వర్సెస్ ప్రెసిడెంట్, కల్కలూరు ఇరిగేషన్ మరియు పవర్ డిపార్ట్‌మెంట్ సబ్-డివిజనల్ ఎంప్లాయీస్ కోఆపరేటివ్ క్రెడిట్ సొసైటీ లిమిటెడ్ [1994 (2) ALT 39]
iii. చల్లా సన్యాసి నాయుడు వర్సెస్ డిప్యూటీ రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ, శ్రీకాకుళం [1998(1) ALD 455 (DB)]

ii) ట్రిబ్యునల్ ముందు ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం బ్యాంకు రికార్డుల ఆధారంగా విచారణ జరిగిందని, విచారణ నివేదిక ఆధారంగా మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్ కు షోకాజ్ నోటీసులు జారీ చేసి 10 రోజుల్లోగా వివరణ ఇవ్వాలని కోరారు. పిటిషనర్ తన న్యాయవాది ద్వారా పలుమార్లు బ్యాంకును ఆశ్రయించి విచారణ నివేదికతో సహా రికార్డులను పరిశీలించారు. విచారణ అధికారిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేసే అవకాశం ఇవ్వలేదన్న పిటిషనర్ వాదనలో వాస్తవం లేదని, దస్తావేజు సాక్ష్యాల ఆధారంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద నివేదిక సమర్పించిన విచారణ

అధికారిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయాల్సిన అవసరం లేదన్నారు. మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్ కు తగిన అవకాశం కల్పించి, సంబంధిత అన్ని రికార్డులను అందుబాటులో ఉంచి సర్ చార్జ్ ఉత్తర్వులు జారీ చేశారని, అందులో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని, అప్పీళ్లు ను కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

iii) ట్రిబ్యునల్ విచారణ నివేదికను, సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును పరిశీలించింది. ట్రిబ్యునల్ 26.04.2006 తేదీన తన తీర్పులోని 14వ పేరాలో "విచారణ అధికారి బ్యాంకును రద్దు చేయాలని సిఫార్సు చేసినట్లు విచారణ నివేదిక సూచిస్తుంది. బ్యాంకుకు సంబంధించి రూ.4,79,92,722/- వరకు నష్టం వాటిల్లింది. పిటిషనర్ పై చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద రూ.1,13,13,870/- మాత్రమే చెల్లించాలని సిఫారసు చేశారు". పేరా 15, 16లో ట్రిబ్యునల్ ఈ విధంగా పేర్కొంది.

15. మొదటి ప్రతివాది సర్చార్జ్ నోటీసు (షోకాజ్ నోటీసు) లో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనబడింది.

విచారణ అధికారి ఈ క్రింది అంశాలకు సంబంధించి బ్యాంకుకు జరిగిన నష్టానికి బ్యాంకు మాజీ చైర్మన్ ను నేరుగా బాధ్యులను చేసి, కింద వివరించిన విధంగా మొత్తాన్ని రాబట్టడానికి APCS చట్టం 7/1964 లోని సెక్షన్ 60 ప్రకారం చర్యకు ఆమె బాధ్యత వహిస్తుందని పేర్కొన్నారు.

1. వరల్డ్ వైడ్ ఫార్మాకు చెల్లించాల్సిన బకాయిలను చెల్లించడానికి సంబంధించి శ్రీమతి D. సుకృతారెడ్డితో MOU కుదుర్చుకోవడం వల్ల మిగిలిన మొత్తానికి భద్రతను నిర్ణయించలేదు.

Rs. 74,34,614-00

2. శ్రీమతి T. మణియమ్మ శ్రీమతి D. సుశీల, శ్రీమతి జయలక్ష్మిలకు దస్తావేజుకి సంబందిచిన మరియు హామీపత్రాలు లేకుండా రుణాలు మంజూరు చేయడం.

Rs.17,34,833-00

3. RBI మార్గదర్శకాలకు విరుద్ధంగా రుణాలు మంజూరు చేసిన ఆరు సంస్థలకు వడ్డీ మాఫీ. ఉప-చట్టాల ప్రకారం నిర్వహణ సంఘం మరియు సాధారణ సభకు వడ్డీ రేటును నిర్ణయించగల అధికారం కలిగి ఉంటాయి, అయితే చైర్పర్సన్ వడ్డీ రేటును తగ్గించి బ్యాంకుకు నష్టాన్ని కలిగించారు.

Rs.18,67,771-00

4. కారు మరియు స్కూటర్ అద్దె ఛార్జీలు రసీదు లేకుండా ప్రధాన సరఫరాదారుకు చెల్లించబడింది.

Rs. 2,37,400-00

5. రాష్ట్రం వెలుపల పర్యటన ఖర్చు

Rs. 39,252-00

మొత్తం: Rs.1,13,13,870-00

16. షోకాజ్ నోటీసులో కూడా, అప్పీలుదారుడు రూ. 1,13,13,870/- మొత్తానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద చర్యకు బాధ్యులని స్పష్టంగా పేర్కొనబడింది.

17. షోకాజ్ నోటీసు ప్రతుత్తరంగా, అప్పీలుదారు మొదటి ప్రతివాదికి సమర్పించిన 8-5-04 తేదీ వివరణలో, వడ్డీ మాఫీ చేసినట్లు చెప్పిన సంస్థలను విచారణ అధికారి వినలేదని ఆమె స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. రుణం మంజూరు చేసేటప్పుడు సరైన ప్రక్రియను పాటించారని, సరైన దస్తావేజులు తరువాతే రుణాలు మంజూరు చేశామని అప్పీలుదారు తన వివరణలో స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు......"

iv) పిటిషనర్ మరియు ఇతర మాజీ బోర్డు డైరెక్టర్లు వారు తమ నిర్దోషిత్వాన్ని నిరూపించడానికి వీలుగా రికార్డులను ధృవీకరించడానికి అనుమతించాలని విచారణ అధికారిని ప్రత్యేకంగా అభ్యర్థించారని, ఆ మేరకు, సరైన వివరణను సమర్పించడానికి అన్ని సంబంధిత పత్రాలను అందించాలని కోరుతూ పిటిషనర్ 06.04.2004 తేదీన వినతీపత్రాలను సమర్పించారని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. మొదటి ప్రతివాది, 2వ ప్రతివాది బ్యాంకుకు05.05.2004 తేదీన రాసిన లేఖ ద్వారా పిటిషనర్ కు అవసరమైన మెటీరియల్ ను తన పర్యవేక్షణలో పరిశీలన కోసం అందుబాటులో ఉంచాలని బ్యాంకు సమాపకుడును అభ్యర్థించారు. పిటిషనర్ 21.05.2004న మొదటి ప్రతివాదికి సమర్పించిన వినతిపత్రంలో పలుమార్లు విజ్ఞప్తి చేసినా, సంబంధిత అధికారులకు తదుపరి చర్యలు తీసుకున్నా విచారణ నివేదిక సమర్పించలేదని తెలుస్తోంది. అంతేకాకుండా విచారణ నివేదికను పిటిషనర్ కు అందజేసినట్లు కూడా రికార్డులో పేర్కొనలేదు. సంబంధిత రికార్డులను, అలాగే సర్చార్జ్ నోటీసు మరియు మొదటి ప్రతివాది ఉత్తర్వును ధృవీకరించిన తరువాత ట్రిబ్యునల్ రూ. 5,75,57,756-15 డిపాజిట్లను సూచించింది మరియు ఆ మొత్తంలో రూ. 3,62,21,041-00 కోఆపరేటివ్ పట్టణ బ్యాంకులు మరియు ఉద్యోగుల కోఆపరేటివ్ క్రెడిట్ సొసైటీలకు చెల్లించాలి మరియు మిగిలిన మొత్తం రూ. 2,13,36,750/- వ్యక్తిగత డిపాజిటర్లకు వడ్డీ మరియు ఇతర

బాధ్యతలతో పాటు చెల్లించాలి మరియు రూ. 1,14,41,136-00 మొత్తాన్ని ఫస్ట్ సిటీ కోఆపరేటివ్ అర్బన్ బ్యాంక్ మరియు జవహర్ కోఆపరేటివ్ బ్యాంకులో జమ చేయబడింది. రెండు బ్యాంకులు దివాలాలో ఉన్నాయి, ఆ మొత్తాలను తిరిగి పొందే అవకాశం చాలా తక్కువ. మొదటి ప్రతివాది ఆ మొత్తాలకు సంబంధించి ఎటువంటి ఆధారాలు ఇవ్వలేదు. 26.04.2006తేదీన తన తీర్పులోని 24, 25, 26, 27 మరియు 28 పేరాలలో ట్రిబ్యునల్ ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

24. సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వులోని 2వ పేజీలో 1వ ప్రతివాది ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నారు:

> "విచారణ అధికారి 11 కేసుల వ్యక్తులు మరియు సంస్థలను ఎత్తి చూపారు, వారికి సరైన భద్రతలు మరియు పూచీకత్తులు లేకుండా రూ. 4,79,92,722-00 విలువైన రుణాలు మంజూరు చేయబడ్డాయి మరియు క్రమరహితంగా మంజూరు చేయబడిన రుణాలు, ఎటువంటి అధికారం లేకుండా వడ్డీ మాఫీ, కారణం మరియు RBI మార్గదర్శకాలకు వ్యతిరేకంగా, రసీదు లేకుండా ఛైర్‌పర్సన్ భర్త అయిన చీఫ్ అడ్వైజర్‌కు కారు మరియు స్కూటరు అద్దె/ఛార్జీలు మరియు రాష్ట్రం వెలుపల పర్యటన ఖర్చులు వంటి వాటిపై రూ. 1,13,13,870/- బాధ్యతను కూడా నిర్ణయించారు. పై అంశాలపై మాజీ ఛైర్‌పర్సన్ సమాధానం ఇచ్చారు, అది నమ్మశక్యంగా లేదు మరియు రూ. 1,13,13,870/- పరిధిలో నష్టాల పునరుద్ధరణకి బాధ్యురాలిగా పరిగణించబడ్డారు."

సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వులోని ఆ భాగాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ఎవరైనా తప్పనిసరిగా విచారణ, సర్ఛార్జ్ నోటీసు నివేదికను ధృవీకరించాలి. సర్ఛార్జ్ నోటీసులో ఆరోపించినట్లుగా సరైన భద్రతలు లేదా పూచీకత్తులు లేకుండా రుణాలు మంజూరు చేయబడిన వ్యక్తులు లేదా సంస్థల పేర్లను ప్రస్తావించడానికి మొదటి ప్రతివాదికి ఓపిక లేదు. రూ. 1,13,13,870/- మేరకు అప్పీలుదారుపై బాధ్యతను నిర్ణయించినప్పుడు, సరైన భద్రతలు మరియు పూచీకత్తులు లేకుండా ఎవరికి రుణాలు ఇచ్చారో వారి పేర్లను మొదట ప్రతివాది స్పష్టంగా పేర్కొనడం కనీస విధి. మొదటి ప్రతివాది సదరు తీర్పు చాలా అస్పష్టంగా మరియు అయోమయంగా ఉంది.

25. మొదటి ప్రతివాది ఆంధ్రప్రదేశ్ గౌరవనీయమైన హైకోర్టు కింది మూడు తీర్పులలో పేర్కొన్నట్లుగా, సివిల్ కోర్టు విచారణకు సంబంధించిన విధానాన్ని ఏమాత్రం అనుసరించలేదు.

26. S. రామదాస్ వర్సెస్ ది సబార్డినేట్ జడ్జి, (కోఆపరేటివ్ ట్రిబ్యునల్), కొత్తగూడెం మరియు ఇతరులు (1992 (3) ALT 50) కేసులో ఆంధ్రప్రదేశ్ గౌరవనీయమైన హైకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది:

> చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద విచారణ అనేది రిజిస్ట్రార్ సంతృప్తి చెందడానికి సెక్షన్ 60 కింద సర్‌ఛార్జ్ చర్యలు ప్రారంభించాలా వద్దా అనే దానిపై పరిపాలన విచారణ మాత్రమే. చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద చర్యలు ప్రారంభించిన తరువాత, దాని విచారణ సివిల్ కోర్టు విచారణకు సమానంగా ఉండాలి ఎందుకంటే చట్టంలోని సెక్షన్ 121 దృష్ట్యా సివిల్ కోర్టు అధికార పరిధి స్పష్టంగా నిషేధించబడింది. రెండవ ప్రతివాది ఇక్కడ మొత్తాన్ని వసూలు చేయడానికి డిక్రీని జారీ చేయడానికి ఎటువంటి స్వతంత్ర విచారణను నిర్వహించనందున, సదరు ఉత్తర్వు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను ఉల్లంఘించడమే కాకుండా, సహజ న్యాయ సూత్రాలను కూడా ఉల్లంఘించింది.

27. "సమ్మెట రామసుబ్బారావు వర్సెస్ ప్రెసిడెంట్, కైకలూరు ఇరిగేషన్ అండ్ పవర్ డిపార్ట్ మెంట్ సబ్ డివిజనల్ ఎంప్లాయిస్ కోఆపరేటివ్ క్రెడిట్ సొసైటీ లిమిటెడ్, (1994 (2) ALT 39), గౌరవనీయమైన ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది:

> "పిటిషనర్‌తో సహా ఏ వ్యక్తిపైనైనా బాధ్యతను విధించే సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వు, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31 కింద హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కుగా అయిన ఆస్తి హక్కును హరించే ప్రభావాన్ని చూపించిందని పేర్కొనడం సముచితం, ఇప్పుడు ఆర్టికల్ 300-A క్రింద రాజ్యాంగ హామీగా మార్చబడింది, దాని ప్రకారం చట్ట అధికారం ద్వారా తప్ప ఏ వ్యక్తి తన ఆస్తిని కోల్పోకూడదు. ప్రస్తుత సందర్భంలో చట్టంలోని అధికారం చట్టంలోని సెక్షన్ 60(1) కింద ఉన్న చట్టబద్ధమైన నిబంధన కాబట్టి, సమన్యాయ నియమాలను పాటించాలి."

28. చల్లా సన్యాసి నాయుడు వర్సెస్ డిప్యూటీ రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ కోఆపరేటివ్ సొసైటీ, శ్రీకాకుళం 1998(1) ALD 455 (DB), గౌరవనియమైన ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ S.రామదాస్ కేసు 1992 (3) ALT 50 మరియు సమ్మెట రామ సుబ్బారావు కేసు 1994 (2) ALT 39 లో నిర్దేశించిన నిష్పత్తిని అనుసరించింది:

"సెక్షన్ 60 స్పష్టంగా ప్రాతినిధ్యం చేయడం ద్వారా నేరస్థునికి అవకాశం ఇవ్వడాన్ని సూచిస్తుంది. మా దృష్టిలో, అధికారికి లేదా సేవకుడు తన వైఖరిని వివరించడానికి మరియు తుది ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి ముందు విచారణలో పాల్గొనడానికి అతనికి అవకాశం ఇవ్వడానికి అది సరైన సందర్భం. అది నేరస్థుడికి ఇవ్వబడిన విలువైన హక్కు, దానిని సాధారణ పద్ధతిలో పక్కన పెట్టలేము. షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేసిన తరువాత మరియు వివరణ కోరిన తరువాత, సెక్షన్ 52 కింద విచారణ సమయంలో విచారించిన సాక్షులను క్రాస్-ఎగ్జామిన్ చేయడానికి లేదా వారి సాక్ష్యాన్ని ఖండించడానికి తన సాక్షులను విచారించడానికి ప్రభావిత వ్యక్తికి అవకాశం ఇవ్వాలి. అది జరిగే వరకు సెక్షన్ 60 కింద అధికరణ ప్రకారం విచారణ నెరవేర్చలేము. సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును జారీ చేయడానికి ముందు సెక్షన్ 60 నిర్దిష్ట విధానాన్ని సూచించనప్పటికీ, విచారణలో సహజ న్యాయ సూత్రాలను పాటించడం తప్పనిసరి. నేరస్తుని వెనుక నమోదు చేసిన సాక్ష్యాలను, సాక్షులను క్రాస్ పరీక్ష అవకాశం లేకుండా, రిజిస్ట్రార్ తన సర్చార్జ్ చర్యలలో అతనిపై బాధ్యతను మోపితే, దాని ఉత్తర్వు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 క్రింద న్యాయ సమీక్షకు లోబడి ఉంటుంది. అందువల్ల, విచారణ నివేదిక కాపీని అందించడం, సదరు విచారణలో నమోదు చేసిన సాక్షుల వాంగ్మూలాలు మరియు ఆ సాక్షులను క్రాస్-ఎగ్జామిన్ చేయడానికి లేదా తిరస్కరించడానికి తన స్వంత సాక్షులను విచారించడానికి నేరస్థుడికి అవకాశం ఇవ్వడం వంటి అవకాశాన్ని చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద ఉత్తర్వు జారీ చేయడానికి ముందు అనుమతించడం సముచితం.

v) పైన పేర్కొన్న తీర్పులను మరియు రికార్డులోని మెటీరియల్‌ను పరిగణనలోకి తీసుకుని, ట్రిబ్యునల్ 26.04.2006 తేదీన తీర్పు ద్వారా అప్పీలును అనుమతించింది, మరియు మొదటి ప్రతివాది R.C.నెం.3315/2004-E తేదీన 07.06.2004లో జారీ చేసిన సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును ఈ క్రింది కారణాలతో రద్దు చేసింది మరియు తన తీర్పు తేదీ నుంచి 5 నెలలలోపు కొత్తగా కారణాలతో కూడిన సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును జారీ చేయడానికి సర్చార్జ్ అధికారికి ఈ విషయాన్ని తిరిగి పంపింది:

"(I). విచారణ అధికారి తన నివేదికలో చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం, సరైన భద్రతలు లేదా పూచీకత్తులు లేని 11 సంస్థలు లేదా వ్యక్తులకు ఇచ్చిన రూ.4,79,92,722/- వరకు రుణాలు అప్పీలుదారు పూర్తి బాధ్యత అని అధికరణలో ఎటువంటి నిర్ధారణను ఇవ్వలేదు. విచారణ నివేదికలో రూ. 1,13,13,870/- మొత్తానికి సంబంధించి అప్పీలుదారునిదే పూర్తి బాధ్యత అని,

సదరు మొత్తానికి అప్పీలుదారుపై చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద చర్య తీసుకోవాలని సిఫార్సు చేసింది.

(II). సరైన భద్రతలు మరియు పూచీకత్తులు లేకుండా 11 సంస్థలు/వ్యక్తులకు రూ. 4,79,92,722/- మేరకు రుణాలు మంజూరు చేయడానికి అప్పీలుదారు మాత్రమే బాధ్యత వహించాలని షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొనలేదు. షోకాజ్ నోటీసులో, విచారణ అధికారి రూ. 1,13,13,870/- మొత్తానికి సంబంధించి బ్యాంకుకు జరిగిన నష్టానికి అప్పీలుదారుని నేరుగా బాధ్యులను చేశారనిమాత్రమే స్పష్టంగా పేర్కొనబడింది.

(III). విచారణ నివేదిక మరియు సర్ఛార్జ్ నోటీసు, బ్యాంకు నిర్వహణ రూ. 4,79,92,722/- మొత్తానికి 11 సంస్థలు/వ్యక్తులకు సరైన భద్రతలు మరియు పూచీకత్తులు లేకుండా రుణాలు మంజూరు చేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుందని సూచిస్తున్నాయి. రూ. 1,13,13,870/- నష్టానికి అప్పీలుదారు మాత్రమే బాధ్యత వహిస్తాడనే అభిప్రాయాన్ని వారు ఇచ్చారు.

(IV). మొదటి ప్రతివాదిని మానేజింగ్ కమిటీని రద్దు చేయడం ద్వారా, బ్యాంకు వ్యవహారాలను నిర్వహించడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం ప్రత్యేక అధికారిగా నియమించారు. ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 51 విచారణ సమయంలో బ్యాంకు ప్రత్యేక అధికారిగా ఉన్న ఆయనకు ఈ కేసు గురించి వ్యక్తిగత పరిజ్ఞానం ఉంది. మొదటి ప్రతివాది తనకు వ్యక్తిగత పరిజ్ఞానం ఉన్న విషయంపై తీర్పు ఇవ్వడానికి వీల్లేదు. పక్షపాతం మరియు దురభిప్రాయం యొక్క అవకాశాన్ని తిరస్కరించలేము, అందువల్ల 1వ ప్రతివాది సహజ న్యాయ సూత్రాలను తీవ్రంగా ఉల్లంఘించారు.

(V). షోకాజ్ నోటీసుకు వివరణ ఇవ్వాలని షోకాజ్ నోటీసుతో పాటు విచారణ నివేదికను అప్పీలుదారుకు అందజేయలేదు. రికార్డులను పరిశీలించి, తన వాదనను వినిపించేందుకు ఆమెకు తగినంత అవకాశం ఇవ్వలేదు. 21-05-04న మొదటి ప్రతివాది తనకు విచారణ నివేదిక మరియు ఇతర రికార్డులు 18-05-2004 వరకు ఆమెకు అందించలేదని ప్రాతినిధ్యాన్ని అందుకున్నాడు, మొదటి ప్రతివాది ఆమె అభ్యర్థనను పరిగణించకుండా, 07-06-2004న అభ్యంతరకరమైన సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వును తొందరగా జారీ చేశారు. మొదటి ప్రతివాది తన వాదనను వినిపించడానికి అప్పీలుదారుకు తగినంత అవకాశం ఇచ్చారని చూపించడానికి ఎటువంటి రికార్డులు లేవు. మొదటి ప్రతివాది అప్పీలుదారుడికి తగినంత అవకాశం ఇచ్చారని

చూపించడానికి వివరణ పత్రము లేదా నోటు ఫైలు నిర్వహించలేదు. భారీ మొత్తంలో ఇమిడి ఉన్నందున, మొదటి ప్రతివాది పరిస్థితుల దృష్ట్యా అప్పీలుదారుడికి తగినంత అవకాశం ఇవ్వాల్సింది. సంబంధిత లావాదేవీలకు సంబంధించిన ఏ సాక్షులను కూడా అతను విచారించలేదు. మొదటి ప్రతివాది చేసిన పరిశీలన, బ్యాంకు రికార్డులు మరియు పత్రాలను పరిశీలించిన తరువాత, బ్యాంకు మాజీ చైర్‌పర్సన్ బ్యాంకు వ్యవహారాలను ఆధిపత్యం చెలాయించారని మరియు ఆమె ప్రత్యక్ష బాధ్యత వహించాలని తాను భావించానని, విచారణ అధికారి కూడా అభిప్రాయపడ్డారని, పైన పేర్కొన్న మూడు కేసులలో గౌరవనీయమైన ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు నిర్వహించిన సివిల్ కోర్టు విచారణకు సమానమైన విధానాన్ని మొదటి ప్రతివాది అనుసరించారని అర్థం కాదు. విచారణ అధికారి ఎటువంటి సహేతుకమైన ఉత్తర్వును జారీ చేయలేదు. మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఎటువంటి మౌఖిక మరియు డాక్యుమెంటరీ ఆధారాలపై ఆధారపడలేదు. అతను విచారణ నివేదికపై మాత్రమే ఆధారపడి, అప్పీలుదారుడు రికవరీ తేదీ వరకు సంవత్సరానికి 18% వడ్డీతో రూ. 5,83,06,592/- చెల్లించాల్సి ఉంటుందని అకస్మాత్తుగా ఒక నిర్ణయానికివచ్చాడు."

vi) ట్రిబ్యునల్ నుంచి రికార్డులు అందుకున్న తరువాత మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్, బ్యాంకు మాజీ చైర్ పర్సన్ మరియు లిక్విడేటరు అంటే 2వ ప్రతివాదికి వారి వాదనలకు మద్దతుగా సంబంధిత పత్రాలతో హాజరుకావాలని 17.08.2006న నోటీసు జారీ చేసింది. అంతలో, హైదరాబాద్‌లోని A.P. కోఆపరేటివ్ ట్రిబ్యునల్ CTA నెం. 121/2004లో 26.04.2006 తేదీన జారీ చేసిన తీర్పును సవాలు చేస్తూ, బ్యాంకు లిక్విడేటరు ఈ కోర్టు ఫైల్‌లో రిట్ పిటిషన్ నెం. 16823/2006 ను దాఖలు చేశారు. ఆ రిట్ పిటిషన్‌లో, ఈ కోర్టు 25.08.2006 తేదీన జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ద్వారా, రిట్ పిటిషన్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో ఇక్కడ పిటిషనర్ వద్ద ఉన్న ఆస్తిపై ఎటువంటి భారాలను సృష్టించవద్దని, మొదటి ప్రతివాదిని ఆదేశించింది మరియు చివరకు, ఆ రిట్ పిటిషన్ 21.02.2007న కొట్టివేయబడింది. రిట్ పిటిషన్ కొట్టివేసిన తరువాత, ఇక్కడ మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్‌కు మరియు బ్యాంకు లిక్విడేటరుకు మళ్లీ నోటీసు జారీ చేసి, సర్చార్జ్ చర్యలను తాజాగా ప్రారంభించారు. నోటీసు అందిన తరువాత, పిటిషనర్ 28.09.2006న బ్యాంకు అధికారిక లిక్విడేటరు మరియు విచారణ అధికారిని విచారణకు పిలవడానికి దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు మరియు i) వరల్డ్‌వైడ్ ఫార్మా ii) K.V. సుబ్బయ్య మరియు గ్రూప్ iii) శ్రీమతి మణియమ్మ iv) లతా ఎంటర్‌ప్రైజెస్ v) రాజు గుపోత vi) సుధామణి, vii) శ్రీమతి ఆనంద్ బాయి viii) శ్రీమతి K.V. రమణమ్మ ix) శ్రీమతి రజియా సుల్తానా x) శ్రీ K.V.రమణ & గ్రూప్ మరియు xi) శ్రీమతి లీనా లతా ఎంటర్‌ప్రైజెస్‌లకు మంజూరు చేసిన రుణాలకు సంబంధించిన

సంబంధిత పత్రాలన్ని సమర్పించాలని బ్యాంకు లిక్విడేటరును ఆదేశించడానికి మరొక దరఖాస్తును కూడా దాఖలు చేశారు. లిక్విడేటర్ కౌంటర్ దాఖలు చేసి దరఖాస్తును వ్యతిరేకించారు. లిక్విడేటరు తన ప్రధాన పరీక్షకు దాఖలు చేసి, డాక్యుమెంట్లను కూడా సమర్పించాడు మరియు వాటినిEx.A.1 నుండి A.21 వరకు గుర్తించబడ్డాయి మరియు బ్యాంకు ప్రకారం, ఇక్కడ పిటిషనర్ నుండి ఇంకా రూ.4,79,92,722/- మొత్తాన్ని తిరిగి పొందవలసి ఉంది. పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది అధికారిక లిక్విడేటరు ను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేశారు. ఆ తరువాత పిటిషనర్ విచారణ అధికారిని పిలిపించాలని మరో దరఖాస్తు దాఖలు చేయగా, ఆ దరఖాస్తును అనుమతించి విచారణ అధికారి ని14.09.2007న మొదటి ప్రతివాది ముందు పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేశారు. విచారణ నివేదిక, బ్యాంకు వాదన ప్రకారం బ్యాంకుకు జరిగిన రూ.4,79,92,772/- నష్టానికి పిటిషనర్ పూర్తి బాధ్యత వహిస్తారని, ఆమె నుంచి ఆ మొత్తాన్ని రికవరీ చేయాలని పేర్కొంది. బ్యాంకు మరో వాదన ఏమిటంటే, పిటిషనర్ సాధారణ మండలిలో ఉన్న అన్ని తీర్మానాలను అంగీకరించారు మరియు ఏ సభ్యుడూ సమావేశం ప్రతులపై సంతకం చేయలేదు. అంతేకాకుండా, బ్యాంకు ఉప నియమాల ప్రకారం, రుణాలు మరియు ముందస్తు మొత్తాన్ని మంజూరు మరియు బిల్లుల తగ్గింపు కోసం దరఖాస్తులను పరిగణనలోకి తీసుకొని నియమనిబంధనలను నిర్ణయించడానికి డైరెక్టర్ల బోర్డుకు అధికారం ఉంది, కానీ, పిటిషనర్ మాత్రమే సాధారణ మండలి సమావేశాల తీర్మానాలను అంగీకరించగా, ఇతర సభ్యులెవరూ సంతకం చేయలేదు. అలాగే, సాధారణ మండలి నోటీసును ప్రకటనలు పంపిణీ ద్వారా జారీ చేసినట్లుగా ఎటువంటి ఆధారం లేదు. మొదటి ప్రతివాది వివిధ పత్రాలను మరియు రికార్డులపై ఉన్న సమాచారాన్ని పరిశీలించిన తరువాత, 1964 APCS చట్టంలోని సెక్షన్ 60(1) ప్రకారం అతనికి సంక్రమించిన అధికారాల ద్వారా, Rc.నెం.3315/02-D తేదీ 18.01.2008న సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును జారీ చేశారు మరియు బ్యాంకు ఆస్తులకు లోటు కలిగించినందుకు పిటిషనర్ రూ. 3,73,63,281/- మొత్తానికి బాధ్యత వహిస్తారని మరియు జవాబుదారీగా ఉంటారని పేర్కొన్నారు, 01.04.2003 నుండి రికవరీ తేదీ వరకు సంవత్సరానికి 18% వడ్డీతో ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించాలని పిటిషనర్‌ను ఆదేశించారు.

vii) మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన Rc. నెం.3315/02-D తేదీ 18.01.2008లోని సర్చార్జ్ చర్యలను ప్రశ్నిస్తూ పిటిషనర్ హైదరాబాద్‌లోని కోఆపరేటివ్ ట్రిబ్యునల్ ఫైల్‌లో C.T.A.నెం.56/2008 ద్వారా అప్పీళ్లు దాఖలు చేశారు. ట్రిబ్యునల్ ముందు మొదటి ప్రతివాది మార్గదర్శకాలు మరియు తగిన విధానాన్ని పాటించకుండా, బుద్ధిని ఉపయోగించకుండా యాంత్రిక పద్ధతిలో సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును జారీ చేశారని పిటిషనర్ వాదించారు. ఫిర్యాదులో ఎక్కడా, అధికారిక లిక్విడేటరు ఉద్దేశపూర్వక నిర్లక్ష్యం లేదా మోసపూరిత ఉద్దేశ్యం లేదా 2వ ప్రతివాది బ్యాంకుకి సంబందించి ఏదైనా డబ్బు లేదా ఆస్తి దుర్వినియోగం

చేయడం గురించి పిటిషనర్‌పై ఎటువంటి ఆరోపణలు చేయలేదు. అయినప్పటికీ, మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్‌పై బాధ్యతను విధించింది. విచారణ నివేదిక పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడింది. పిటిషనర్ సర్‌చార్జ్ మొత్తాన్ని స్పష్టంగా పేర్కొంటూ కొత్త షోకాజ్ నోటీసును జారీ చేయాలని మొదటి ప్రతివాదిని కోరుతూ ఒక మెమో దాఖలు చేసినప్పటికీ, ఎటువంటి కొత్త నోటీసు జారీ చేయకుండా, మునుపటి షోకాజ్ నోటీసు ఆధారంగా విచారణను కొనసాగించారు. అంతేగాక, షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొన్న రెండు వేర్వేరు మొత్తాలను మొదటి ప్రతివాది అక్రమంగా కలిపారని పిటిషనర్ వాదించారు. అధికారిక లిక్విడేటరు తన క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో, కొన్ని రుణ ఖాతాల కోసం జామీను పెట్టిన ఆస్తులు ఇంకా బ్యాంకు వద్దే ఉన్నాయని మరియు ఇప్పటికే గణనీయమైన మొత్తాలను వసూలు చేసినట్లు అంగీకరించారు. కొన్ని రుణ ఖాతాల విషయంలో లిక్విడేటరు వైఫల్యం కారణంగా ఏర్పడిన తప్పిదానికి బాధ్యతను పిటిషనర్‌పై మోపలేమని స్పష్టంగా వెల్లడించబడింది. లిక్విడేటరు తన సాక్ష్యంలో, జామీను పెట్టిన పత్రాల లభ్యతను నిరాకరించారు, అది రికార్డ్‌కు విరుద్ధం. అలాగే, లిక్విడేటర్ హామీదారుల నుంచి పూర్తిగా బాకీలు వసూలు కాకముందే కొన్ని పత్రాలను విడుదల చేశారు. అదనంగా, రెండవ ప్రతివాది బ్యాంక్ కస్టడీలో ఉన్న పత్రాల జాబితాను లిక్విడేటరు తయారు చేయలేదు. పిటిషనర్ ముఖ్యమైన పత్రాల గురించి సాక్ష్యం చూపలేకపోయారు, ఎందుకంటే అవి బ్యాంక్ వద్దనే ఉన్నాయి. పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, సర్‌ఛార్జ్ ఉత్తర్వును రద్దు చేసి, అప్పీల్‌ను అనుమతించాలని పిటిషనర్ ట్రిబ్యునల్‌ను ప్రార్థించారు. ట్రిబ్యునల్ ముందు పరిశీలనకు వచ్చిన అంశం " మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన సర్ఛార్జ్ చర్యలు చట్టవిరుద్ధమా మరియు కొట్టివేయాల్సిన బాధ్యత ఉందా". ట్రిబ్యునల్ 30.09.2010 తేదీ తీర్పు ద్వారా, మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన సర్ఛార్జ్ చర్యలు R.c. నెం.3315/02-D లోని 18.01.2008 న ఉత్తర్వును సమర్థిస్తూ అప్పీల్‌ను కొట్టివేసింది. 2వ ప్రతివాది బ్యాంక్ వ్యవహారాలను నిర్వహించడంలో పిటిషనర్ ఛైర్‌పర్సన్ హోదాలో ఉద్దేశపూర్వక నిర్లక్ష్యం వహించారని, దాని ఫలితంగా బ్యాంకు సమాప్తి మరియు భారీ ఆర్థిక నష్టం వాటిల్లిందని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది.

3. పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది శ్రీ T. బాల మోహన్ రెడ్డి తరపున ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న న్యాయవాది మరియు ప్రతివాదుల తరపు కోఆపరేటివ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాది శ్రీ S. నాగేశ్వర్ రెడ్డి వాదనలు విని, రికార్డును పరిశీలించారు.

4. పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది తీవ్రంగా వాదిస్తూ, CTA నెం.56/2008లో 30.09.2010 తేదీన జారీ చేసిన అభ్యంతరకరమైన తీర్పులో, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద నిర్వహించిన విచారణ చెల్లుబాటు లేదా ఇతర ముఖ్యమైన అంశాలను చర్చించకుండా లేదా చట్టంలోని సెక్షన్ 60(1) కింద

పిటిషనర్‌కు జారీ చేసిన 23.03.2004తేదీన షోకాజ్ నోటీసు, Rc.నెం.3315/02-D ద్వారా చర్చించకుండా, బాధ్యత/రుణభారం రూ.1,13,13,870/- మేరకు మాత్రమే నిర్ణయించబడింది మరియు CTA నెం.121/2004లో ట్రిబ్యునల్ నమోదు చేసిన తీర్పులను పరిగణలోకి తీసుకోకుండా, మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన 18.01.2008 తెదీన సర్ఛార్జ్ చర్యలు Rc.నెం.3315/02-D ని సమర్థిస్తూ పొరపాటుగా నిర్ధారణకు వచ్చిందని పేర్కొన్నారు. ప్రతివాది నెం.1, 2లు చట్టప్రకారం నిర్దేశించిన ప్రక్రియను పాటించలేదని వాదించారు. విచారణ అధికారిని నియమించిన తేదీ నుండి నాలుగు నెలల్లోపు విచారణ నివేదికను సమర్పించనందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద అధికారాలను ఉపయోగించి విచారణ అధికారి సమర్పించిన విచారణ నివేదిక చెల్లదని, అందువల్ల, విచారణ నివేదిక చట్టవిరుద్ధం మరియు చెల్లనిది, కావున చట్టంలోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నందున ఏ పరిస్థితులలోనూ దానిని పరిగణించలేము అని న్యాయవాది వాదించారు. అంతేకాకుండా, సమర్ధ అధికారి/రిజిస్ట్రార్ ద్వారా సమయం పొడిగింపు లేదా సాధారణ సభ ద్వారా ఆమోదం లేనప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద పిటిషనర్ పై బాధ్యతను నిర్ణయించేటప్పుడు దానిపై ఆధారపడలేము. పిటిషనర్‌పై ప్రారంభించిన విచారణ సుమోటో విచారణ కాదని, జిల్లా కోఆపరేటివ్ అధికారి సమర్పించిన నివేదిక ఆధారంగా పిటిషనర్‌పై విచారణకు ఆదేశించామని, ఆ విచారణ ప్రక్రియ పరంగా పూర్తి చేయాలి మరియు చట్టబద్ధమైన ప్రక్రియను ఏదైనా విచలనం విచారణ నివేదికను చెల్లనిదిగా చేస్తుంది మరియు అది పిటిషనర్ పై కట్టుబడి ఉండదని న్యాయవాది వాదించారు. పిటిషనర్‌కు 2004 మార్చి 23న జారీ చేసిన షోకాజ్ నోటీసులో, ఆమె రూ. 1,13,13,870/- చెల్లించాలని కోరగా, మొదటి ప్రతివాది 18.01.2008 తేదీన పిటిషనర్ పై రూ. 3,73,63,281/- మేర బాధ్యతను నిర్ణయిస్తూ సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వు జారీ చేసిందని, అది షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొన్న మొత్తానికి విరుద్ధంగా ఉందని వాదించారు. అందువల్ల, మొదటి ప్రతివాది తీసుకున్న చర్య సహజ న్యాయ సూత్రాలను తీవ్రంగా ఉల్లంఘించడమే అవుతుంది. సొసైటీ వ్యవహారాలకు పిటిషనర్ ఒక్కరే బాధ్యులు కాదని, మేనేజింగ్ కమిటీలోని సభ్యులందరూ కలిసి సొసైటీని నిర్వహిస్తున్నారని వాదించబడింది. విచారణ అధికారి పిటిషనర్‌పై మాత్రమే బాధ్యత/రుణభారం మోపకుండా, ప్రతి సభ్యుడు/ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్‌పై బాధ్యతను పంచాలి. రిమాండ్ తరువాత, మొదటి ప్రతివాది, 18.01.2008 తేదీన చర్యలు Rc.నెం.3315/02-D ద్వారా యాంత్రికంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేశారని న్యాయవాది వాదించారు. 26.04.2006 తేదీన CTA నెం.121/2004లో ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పులోని అంశాలను మొదటి ప్రతివాది పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. 26.04.2006 తేదీన ఇచ్చిన తీర్పును సవాలు చేస్తూ బ్యాంక్ లిక్విడేటర్ దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్ నెం.16823/2006 కొట్టివేయబడటంతో ఆ తీర్పు అంతిమంగా మారింది. తదుపరి విచారణ

నిర్వహిస్తున్నప్పుడు, షోకాజ్ నోటీసు పరిధిని దాటి వెళ్ళడానికి విచారణ అధికారికి అధికారం లేదని వాదించారు. షోకాజ్ నోటీసు పరిధి మేరకు మాత్రమే విచారణ పరిమితం కావాలని, షోకాజ్ నోటీసుకు మించి తీర్పులు ఇవ్వడం లేదా పిటిషనర్‌పై బాధ్యత/రుణభారం నిర్ణయించడం కుదరదని ప్రతివాదులు ఇద్దరు పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విఫలమయ్యారని, అందువల్ల, మొదటి ప్రతివాది ఆమోదించిన చర్యలు Rc.నెం.3315/02-D ద్వారా 18.01.2008 తేదీన సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వును ధృవీకరిస్తూ ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన 30.09.2010 తేదీన సవాలు చేయబడిన తీర్పు CTA నెం.56/2008ని, కోరిన విధంగా రిట్ పిటిషన్‌ను అనుమతించడం ద్వారా రద్దు చేయవచ్చని న్యాయవాది వాదించారు..

5. దీనికి విరుద్ధంగా, కోఆపరేటివ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాది, తగిన విధానాన్ని అనుసరించిన తరువాత, విచారణ అధికారి చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద విచారణ నిర్వహించి, పిటిషనర్ వ్యక్తిగతంగా రూ. 1,13,13,870/- చెల్లించడానికి బాధ్యత వహిస్తారని తీర్పు ఇచ్చారని సమర్పించారు. పిటిషనర్ 2వ ప్రతివాది బ్యాంక్ చైర్మన్ గా తన విధులను నిర్వర్తించినందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద నిర్ణయించిన మొత్తం మొత్తాలను చెల్లించడానికి ఆమె బాధ్యత వహిస్తుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం నిర్వహించిన విచారణ కోసం సమయం పొడిగింపు లేదా నిర్వహణ కమిటీ ఆమోదం పొందడం తప్పనిసరి కాదని కూడా వాదించారు. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం న్యాయ సమీక్ష పరిధి చాలా పరిమితమైనదని, ఈ కోర్టు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం తన అధికార పరిధిని వినియోగిస్తూ, ఒక అధికారి నిర్ణయం మోసపూరితమైనది, దురుద్దేశపూరితమైనది, ఏకపక్షమైనది, అధికార పరిధి లేకుండా తీసుకున్నది లేదా నిర్ణయం తీసుకునే ప్రక్రియ లోపభూయిష్టమైనది అని తేలితే తప్ప జోక్యం చేసుకోలేమని ప్రభుత్వ న్యాయవాది వాదించారు. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోరాదని, ట్రిబ్యునల్ 18.01.2008న జారీ చేసిన అభ్యంతరకరమైన తీర్పులో ఎలాంటి అక్రమాలు, లోపాలు లేవని, చివరకు రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

6. విచారణ అధికారిని నియమించిన తేదీ నుంచి నాలుగు నెలల వ్యవధిలో ఆ విచారణ నివేదికను దాఖలు చేయనందున చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద అధికారాలను ఉపయోగించి విచారణ అధికారి సమర్పించిన విచారణ నివేదిక చెల్లదని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. నిజానికి, జిల్లా కోఆపరేటివ్ అధికారి, హైదరాబాద్ (అర్బన్) జారీ చేసిన RC. నెం. 83/01-UB తేదీన 07-09-2002 లోని చర్యలకు అనుగుణంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 51 కింద రెండవ ప్రతివాది బ్యాంక్ వ్యవహారాలపై విచారణ ప్రారంభించింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం, విచారణ నాలుగు నెలల వ్యవధిలో పూర్తి చేయాలి మరియు విచారణ నివేదికతో పాటు రిజిస్ట్రార్ పరిశీలనలు సంఘం మేనేజింగ్ కమిటీకి తెలియజేయాలి.

రిజిస్ట్రార్ విచారణ నివేదికను తెలియజేసిన తేదీ నుండి ఒక నెల వ్యవధిలో, ఆ సమాచారం కోసం ఏర్పాటు చేసిన సాధారణ సభ లేదా ప్రత్యేక సాధారణ సభ ముందు విచారణ నివేదికను ఉంచడం నిర్వహణ కమిటీ బాధ్యత. ఇక్కడ ప్రతివాదులు అవలంబించిన విధానం చట్టం ప్రకారం నిర్దేశించిన విధానానికి విరుద్ధంగా ఉంది, కాబట్టి అది చెల్లదు మరియు నిలకడలేనిది.

7. పిటిషనర్ తదుపరి వాదన ఏమిటంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 60(1) కింద జారీ చేసిన 23.03.2004 తేదీన షోకాజ్ నోటీసులో, Rc. నెం. 3315/02-D ద్వారా పిటిషనర్‌కు బాధ్యత/రుణభారం కేవలం రూ.1,13,13,870/- వరకు మాత్రమే నిర్ణయించబడింది, అయితే దానికి విరుద్ధంగా, మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన 18.01.2008 న సర్చార్జ్ ఉత్తర్వులో అలాగే ట్రిబ్యునల్ CTA.నెం.56/2008లో 30.09.2010న జారీ చేసిన అభ్యంతరకరమైన తీర్పులో, పిటిషనర్‌పై రూ.3,73,63,281/- మేరకు బాధ్యత/రుణభారం నిర్ణయించబడింది. షోకాజ్ నోటీసు నిర్దిష్ట ఆరోపణలు మరియు వాటి కోసం సమర్పించిన వివరణకే పరిమితం కావాలని, అందులో పేర్కొన్న మొత్తాలకు షోకాజ్ నోటీసు పరిధిని దాటి వెళ్లాలని, షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొన్న మొత్తానికి మించి పిటిషనర్ పై బాధ్యతను నిర్ణయించడం చట్టం సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘనకు దారితీస్తుంది మరియు దానిని పక్కన పెట్టడానికి బాధ్యత వహిస్తుంది..

8. బద్రీనాథ్ వర్సెస్ తమిళనాడు రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు [AIR 2000 SC 3243] మరియు కేరళ రాష్ట్రం వర్సెస్ పుతెంకావ్ N.S.S. కారయోగం & మరొకరు [(2001) 10 SCC 191] కేసుల్లో, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంటూ, ఒక విచారణ యొక్క ఆధారం పోయినప్పుడు, అన్ని పర్యవసాన చర్యలు, పనులు, ఆదేశాలు స్వయంచాలకంగా రద్దు అవుతాయని మరియు ఆ సూత్రం న్యాయ, పాక్షిక-న్యాయ మరియు పరిపాలనా చర్యలకు సమానంగా వర్తిస్తుందని పేర్కొంది.

9. మంగళ్ ప్రసాద్ తమోలి (మరణించిన) Lrs. వర్సెస్ నర్వదేశ్వర్ మిశ్రా (మరణించిన) Lrs. మరియు ఇతరులు [(2005) 3 SCC 422] కేసులో, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు ప్రారంభ దశలో ఒక ఉత్తర్వు చట్టవిరుద్ధంగా ఉంటే, దాని పర్యవసానంగా జరిగే తదుపరి చర్యలన్నీ చెల్లవు మరియు తప్పనిసరిగా రద్దు చేయబడతాయని పేర్కొంది.

10. పంజాబ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ దవీందర్ పాల్ సింగ్ భుల్లర్ మరియు ఇతరులు [(2011) 14 SCC 770] కేసులో, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"ప్రారంభ చర్య చట్టానికి అనుగుణంగా లేకపోతే, తదుపరి మరియు పర్యవసానంగా జరిగే అన్ని చర్యలు రద్దు అవుతాయని స్థిరపడిన న్యాయ సూత్రం, ఎందుకంటే చట్టవిరుద్ధత ఉత్తర్వు యొక్క మూలాన్ని దెబ్బతీస్తుంది. అటువంటి వాస్తవ పరిస్థితిలో, "సబ్లాటో ఫండమెంటో కాడిట్ ఓపస్" అనే న్యాయ సూత్రం వర్తిస్తుంది, దాని అర్థం పునాది తొలగించబడితే, నిర్మాణం/పని కూలిపోతుంది మరియు ప్రస్తుత కేసులో అన్ని విధాలుగా అది వర్తిస్తుంది."

11. మరింత గమనించవలసిన విషయం ఏమిటంటే, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు అనేక తీర్పులలో ఒక వ్యక్తిపై చర్య తీసుకోవడానికి గల కారణాలను షోకాజ్ నోటీసులో తప్పనిసరిగా పేర్కొనాలని స్పష్టం చేసింది. కమీషనర్ ఆఫ్ కస్టమ్స్, ముంబై వర్సెస్ టోయో ఇంజనీరింగ్ ఇండియా లిమిటెడ్ [(2006) 7 SCC 592] కేసులో, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"16. ట్రిబ్యునల్ లేవనెత్తడానికి అనుమతించని కొన్ని వాదనలను రెవెన్యూ తరఫున న్యాయవాది మా ముందు కూడా లేవనెత్తడానికి ప్రయత్నించారు. ట్రిబ్యునల్ ముందు రెండవ అప్పీలులో మొదటిసారిగా ఆ సమర్పణలను లేవనెత్తడానికి, రెవెన్యూను అనుమతించలేమని అన్న ట్రిబ్యునల్ తో మేము ఏకీభవిస్తున్నాము. ఆ కారణాల వల్ల ప్రతివాదికి సాక్షాల హాజరు సదుపాయాన్ని న్యాయనిర్ణయ అధికారం లేదా అప్పీలేట్ అధికారం నిరాకరించలేదు. షోకాజ్ నోటీసులో కూడా ఆ కారణాల ప్రస్తావన లేదు. షోకాజ్ నోటీసుకు మించి డిపార్ట్ మెంట్ ప్రయాణించకూడదు. అప్పీళ్ల కారణాలలో కూడా ఆ అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు."

12. కమీషనర్ ఆఫ్ సెంట్రల్ ఎక్సైజ్, భువనేశ్వర్ వర్సెస్ చంప్దాని ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ [(2009) 9 SCC 466] కేసులో, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"38. అంతేకాకుండా, రెవెన్యూ తరఫు న్యాయవాది వాదించిన నియమం 3 గురించి అంశం షోకాజ్ నోటీసులో దాని కేసులో భాగం. షోకాజ్ నోటీస్ లో కేసుకు పునాది వేస్తే తప్ప రెవెన్యూ తన షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొనని కేసును కోర్టులో వాదించలేదన్నది బాగా స్థిరపడింది. [కస్టమ్స్ కమీషనర్ వర్సెస్ టోయో ఇంజనీరింగ్ ఇండియా లిమిటెడ్ ((2006) 7 SSC592) చూడండి] CCE వర్సెస్ బల్లార్పూర్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ లో ఈ కోర్టు కూడా అలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసింది. [(2007) 8 SSC 89] ఆ నివేదికలోని పేరా 27 లో, షోకాజ్ నోటీసులో సంబంధిత నిబంధనలను ఉల్లంఘించకపోతే, ఆ నిబంధనలను అమలు చేయడానికి కమిషనర్ కు అవకాశం ఉండదని న్యాయమూర్తులు స్పష్టం చేశారు."

13. కమీషనర్ ఆఫ్ సెంట్రల్ ఎక్సైజ్, చండీగఢ్ వర్సెస్ శీతల్ ఇంటర్నేషనల్ [(2011) 1 SCC 109] కేసులో, సదరు తీర్పులోని సంబంధిత పేరా క్రింద వివరించబడింది:

> "19. రెవెన్యూ ద్వారా ఇప్పుడు అమలులోకి వచ్చిన విద్యుదీకరణ ప్రక్రియ విషయానికొస్తే, షోకాజ్ నోటీసులో కేసుకు పునాది వేయకపోతే, పన్ను మదింపుదారుపై కొత్త కేసును నిర్మించడానికి రెవెన్యూను అనుమతించబడదు అనేది సాధారణ చట్టం. (కమిషనర్ ఆఫ్ కస్టమ్స్ వర్సెస్ టోయో ఇంజనీరింగ్ ఇండియా లిమిటెడ్ [(2006) 7 SSC 592], CCE వర్సెస్ బల్లార్పూర్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ [(2007) 8 SSC 89] మరియు CCE వర్సెస్ చంప్దాని ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ [(2009) 9 SSC 466] చూడండి) నిస్సందేహంగా, ఈ కేసులో, 1988-1989 నుండి 2000-2001 వరకు అంచనా సంవత్సరాలకు(Assessment year) సంబంధించిన 22-6-2001 తేదీన షోకాజ్ నోటీసులో న్యాయ నిర్ణాయక అధికారి అటువంటి అభ్యంతరం ఏదీ లేవనెత్తలేదు. అందువల్ల, న్యాయపరమైన పరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని, షోకాజ్ నోటీసులో లేవనెత్తని కొత్త పిటిషన్ను లేవనెత్తడానికి రెవెన్యూను అనుమతించలేము లేదా అదే మదింపుదారుకు సంబంధించి విరుద్ధమైన వైఖరిని తీసుకోవడానికి అనుమతించలేము కాబట్టి, ఆ తరపున రెవెన్యూ తరపు న్యాయవాది అభ్యర్థనను పరిగణనలోకి తీసుకోలేము."

14. నేరం స్వభావం మరియు షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయబడిన కారణాల వివరాలను అందించడానికి షోకాజ్ నోటీసు అవసరమని పై తీర్పుల నుండి వెల్లువడే సూత్రం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అంతేకాకుండా, షోకాజ్ నోటీసు ఆధారంగా జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వు, ఆ షోకాజ్ నోటీసుకు మించి వెళ్లడానికి వీల్లేదని, షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొనని కారణాలతో నోటీసు అందుకున్న వ్యక్తిని ఏ విధంగానూ శిక్షించకూడదని స్పష్టం చేసింది.

15. మునుపటి విచారణలో, పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన CTA నెం.121/2004 ద్వారా అప్పీలును, మొదటి ప్రతివాది R.C.నెం.3315/2004-E తేదీ 07.06.2004న జారీ చేసిన అభ్యంతరకరమైన సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును కొట్టివేస్తూ సెట్ చేయడం ద్వారా అనుమతించబడింది మరియు తీర్పు తేదీ నుండి ఐదు నెలల్లోపు కొత్త హేతుబద్ధమైన ఆర్డర్ను జారీ చేయడానికి ఆ విషయాన్ని అసలు అధికారానికి తిరిగి పంపబడింది. 26.04.2006 తేదీన ఆ తీర్పులోని పేరాలు 13 మరియు 14లో, పిటిషనర్ చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద కేవలం రూ.1,13,13,870/- మొత్తానికి మాత్రమే చర్యకు బాధ్యత వహిస్తారని నిర్దిష్ట నిర్ధారణ నమోదు చేయబడింది, అయితే తిరిగి పంపిన తరువాత, మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్పై రూ.3,73,63,281/- మేరకు బాధ్యత/రుణాన్ని నిర్ణయించింది మరియు దానిని ట్రిబ్యునల్ CTA

నెం.56/2008లో 30.09.2010 తేదీన ఇచ్చిన తీర్పు ద్వారా నిర్ధారించింది. రిమాండ్ సమయంలో, కేసును తిరిగి పరిశీలిస్తున్నప్పుడు, షో కాజ్ నోటీసు పరిధిని దాటి వేరే నిర్ణయానికి వచ్చే అధికారం లేదా శక్తి మొదటి ప్రతివాదికి లేదని గమనించవచ్చు, ఆ చర్య మొదటి ప్రతివాది వైపు నుంచి రెండవ విచారణకు సమానం మరియు అది అనుమతించబడదు. ట్రిబ్యునల్ తేదీ26.04.2006న తన తీర్పులోని పేరాలు 13 మరియు 14లో CTA నెం.121/2004లో షోకాజ్ నోటీసు ప్రకారం, పిటిషనర్ కేవలం రూ.1,13,13,870/- మాత్రమే చెల్లించడానికి బాధ్యత వహిస్తాడని నిర్దిష్ట నిర్ధారణ ఇచ్చినందున, మొదటి ప్రతివాదికి కొత్త విచారణ నిర్వహించడానికి అధికారం లేదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం నివేదిక సమర్పించడానికి గడువు పొడిగింపు కోసం అవసరమైన అనుమతి పొందడంలో ప్రతివాదుల వైపున లోపాలు ఉన్నందున మరియు అంతేకాకుండా, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం విచారణ నివేదికకు సాధారణ సభ ఆమోదం లేనందున, అది చట్టంలోని సెక్షన్ 60 ప్రకారం వివాదాస్పద ఉత్తర్వును జారీ చేయడానికి ఆధారం, ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, ట్రిబ్యునల్ CTA నెం.56/2008లో తేదీ 30.09.2010న ఇచ్చిన అభ్యంతరకరమైన తీర్పు, మొదటి ప్రతివాది Rc.No.3315/02-Dలో తేదీ 18.01.2008న జారీ చేసిన సర్చార్జ్ ఉత్తర్వును, కొట్టివేయబడటానికి అర్హమైనవి మరియు షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొన్న విధంగా పిటిషనర్‌పై బాధ్యతను నిర్ణయించే మేరకు కొత్త విచారణ నిర్వహించడానికి ఈ విషయాన్ని తిరిగి మొదటి ప్రతివాదికి పంపవలసి ఉంటుందని పేర్కొన్నారు.

16. పిటిషనర్‌కు జారీ చేసిన షోకాజ్ నోటీసు తేదీ 23.03.2004లో ఆమె కేవలం రూ.1,13,13,870/- మాత్రమే చెల్లించవలసి ఉందని మరియు ఆమెపై బాధ్యత/రుణం నిర్ణయించినప్పటికీ, ఆమె ఆ మొత్తాన్ని మాత్రమే చెల్లించవలసి ఉంటుందని పిటిషనర్ నిర్దిష్ట వాదన. అందువల్ల, పిటిషనర్‌ను రూ.1,13,13,870/- మొత్తానికి 18% వడ్డీతో పాటు మొదటి ప్రతివాది బ్యాంక్‌కు బ్యాంకు గ్యారెంటీ లేదా సెక్యూరిటీని సమర్పించమని ఆదేశించడం సముచితమని ఈ కోర్టు భావిస్తోంది.

17. ఫలితంగా, ఈ రిట్ పిటిషన్ అనుమతించబడింది మరియు మొదటి ప్రతివాది Rc.నెం.3315/02-Dలో తేదీ 18.01.2008న జారీ చేసిన సర్చార్జ్ ఉత్తర్వు,మరియు దానిని C.T.A.నెం.56/2008లో ట్రిబ్యునల్ 30.09.2010 తేదీన, ధృవీకరించిన అభ్యంతరకరమైన తీర్పు కొట్టివేయబడ్డాయి మరియు తాజా విచారణ నిర్వహించడానికి ఈ విషయం మొదటి ప్రతివాది తిరిగి పంపబడుతుంది, అంతేకాకుండా,పిటిషనర్ బాధ్యత మేరకు తేదీ 23.03.2004 న షోకాజ్ నోటీసులో పేర్కొన్న రూ.1,13,13,870/- మొత్తానికి. 2వ ప్రతివాది కి రూ.1,13,13,870/- మొత్తానికి 18%

వడ్డీతో పాటు అయ్యే మొత్తానికి , బ్యాంకు అభయం/భద్రత (Bank guarantee)లను పిటిషనర్, సమర్పించిన తరువాత, మొదటి ప్రతివాది జారీ చేసిన సర్ఛార్జ్ ఉత్తర్వు తేదీ 07.06.2004లోని ప్రొసీడింగ్స్R.C.నెం.3315/2004-E ప్రకారం జప్తు చేసిన పిటిషనర్ ఆస్తులకు ఉన్న జప్తును తొలగించాలని ప్రతివాదులను ఆదేశిస్తునా . పిటిషనర్ సమర్పించిన భద్రత పిటిషనర్ పై సర్ఛార్జ్ ప్రొసీడింగ్స్ తుది తీర్పునకు లోబడి ఉంటుంది.

దీనికి కొనసాగింపుగా, పెండింగ్‌లో ఉన్న వివిధ పిటిషన్ లు ముగించివేయబడ్డాయి. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు లేవు.

C.V. భాస్కర్ రెడ్డి, న్యాయమూర్తి

తేదీ: 12.12.2023